

voor de verwerking van afval aan private partijen in rekening dient te brengen. Het document Afvalstoffenheffing 2012 van Agentschap NL levert – gelet op het vorenstaande – dan ook geen aanknopingspunt op voor de stelling van Attero dat sprake is van onrechtmatige overheidssteun.

4.11. Attero heeft verder betoogd dat de door Sita aangeboden integrale kostprijs voor de verwerking van afval van circa € 50,00 per ton – zonder overheidssteun – niet haalbaar is. VAB en Sita hebben met een verwijzing naar een overzichtstabel van aanbestedingen restafval in 2009-2011 (productie 4 zijdens Sita) en de poorttarieven die Attero recentelijk zelf aan diverse gemeenten heeft aangeboden (en die via publieke bronnen bekend zijn geworden; producties 5 en 6 zijdens Sita), het betoog van Attero voldoende gemotiveerd betwist. Dit geldt te meer, nu Sita onbetwist heeft gesteld dat poorttarieven – behoudens kortlopende overeenkomsten – over het algemeen hoger liggen dan de integrale kostprijs. In dit kort geding is dan ook niet aannemelijk geworden dat de door Attero aangeboden integrale kostprijs voor de verwerking van afval – zonder het verkrijgen van overheidssteun – niet haalbaar is.

4.12. Ook de zijdens Sita als productie 10 in het geding gebracht verklaring levert – anders dan Attero heeft betoogd – voorshands geen aanknopingspunten op voor de stelling dat sprake is van overheidssteun. De [functie] van AEB, de heer [D], verklaart namelijk niets over de prijzen die AEB voor de verwerking van afval in het kader van de onderhavige opdracht aan Sita in rekening brengt en of deze prijzen boven de integrale kostprijs liggen.

4.13. Het vorenstaande leidt tot de slotsom dat Attero er niet in is geslaagd aannemelijk te maken dat sprake is van een onevenredig lage tariefsaanbieding. Evenmin heeft Attero voorshands kunnen aantonen dat sprake is van overheidssteun. VAB behoefde in de gegeven omstandigheden dan ook geen onderzoek te doen en mocht derhalve tot (voorlopige) gunning aan Sita overgaan. De vorderingen van Attero zullen dientengevolge worden afgewezen.

4.14. De door Sita in tussenkomst voorwaardelijk ingestelde vorderingen onder 3. en 4. behoeven geen bespreking, nu de voorzieningenrechter van oordeel is dat het instellen van deze vorderingen jegens Attero en VAB niet noodzakelijk is teneinde in dit kort geding te worden toegelaten als tussenkomende partij. Sita kan in dit geval vol-

staan met de vorderingen onder 1. en 2., nu zonder meer gebleken is dat zij een belang heeft bij tussenkomst teneinde benadeling of verlies van een aan haar toekomend recht te voorkomen.

4.15. Aangaande de proceskosten overweegt de voorzieningenrechter het navolgende. Ofschoon Attero na de ontvangst van de brief van 7 februari 2013 tot intrekking van deze procedure had kunnen besluiten, kan haar naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet worden verweten dat zij daartoe niet is overgegaan. VAB en Sita hebben slechts enkele dagen voor de zitting die informatie aan Attero verschaft die zij nodig had om te kunnen beoordelen of het voeren van deze procedure zinvol was, terwijl VAB en Sita geen goede verklaring hebben kunnen geven waarom zij daar zolang mee hebben gewacht. De stelling van VAB en Sita dat de door Attero verzochte informatie aangaande de inschrijving van Sita vertrouwelijk diende te blijven, kan hen ook niet vrijpleiten, nu deze informatie op de eerste dag van de uitvoering bij iedereen bekend zou zijn geweest. De handelwijze van VAB en Sita heeft bovendien tot gevolg dat Attero is beperkt in haar mogelijkheden om – voorafgaand aan deze zitting – nog andere (juridische) wegen te onderzoeken en te bewandelen, zoals het indienen van een klacht bij de Nederlandse Mededingingsautoriteit. De voorzieningenrechter ziet in bovengenoemde omstandigheden aanleiding om de proceskosten aldus te compenseren dat iedere partij de eigen kosten draagt.

5. De beslissing

De voorzieningenrechter

5.1. weigert de gevraagde voorzieningen,

5.2. compenseert de kosten van deze procedure tussen alle partijen, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt.

NOOT

De Wet Markt en Overheid – een extra stap bij aanbestedingen

De uitspraak van de Voorzieningenrechter te Amsterdam van 21 februari jl. is de eerste (gepubliceerde) aanbestedingszaak waar een beroep is gedaan op de Wet Markt en Overheid. Een goede aanleiding om hier de samenhang tussen de Markt & Overheid-problematiek en de aanbestedingsregels nader te bespreken.

Staatssteun en aanbesteding: twee kanten van dezelfde medaille

Eén van de elementen van de Europese Unie is het streven naar een interne, Europese markt. Zowel de staatssteunregels als de aanbestedingsregels komen voort uit dit streven. Ongeoorloofde staatssteun belemmert een goede marktwerking die noodzakelijk is om één Europese markt te creëren. Aanbestedingsregels zijn een middel om via opdrachten van overheden en nutsbedrijven Europese concurrentie te stimuleren en een transparante, gelijke behandeling van marktpartijen te bevorderen. Dit draagt bij aan de totstandkoming van de Europese, interne markt.

Het verband tussen staatssteunregels en aanbestedingsregels komt op verschillende plaatsen naar voren. Zo is het houden van een aanbesteding in de regel een geaccepteerde methode om het etiket ongeoorloofde staatssteun te ontlopen.¹ Ook heeft ongeoorloofde staatssteun via art. 55 lid 3 Richtlijn 2004/18/EC een plaats in het aanbestedingsrecht. Deze regeling is met art. 56 lid 4 Bao (oud) en art. 2:115 lid 4 Aanbestedingswet in de Nederlandse regelgeving geïmplementeerd. De regeling luidt:

"Wanneer een aanbestedende dienst constateert dat een inschrijving abnormaal laag is omdat de inschrijver overheidssteun heeft gekregen, kan de inschrijving op die grond worden afgewezen, wanneer de inschrijver desgevraagd niet binnen een door de aanbestedende dienst bepaalde voldoende lange termijn kan aantonen dat de betrokken steun niet in strijd met art. 106 en 107 VwEU is toegekend."

De Wet Markt en Overheid

¹ Zie bijvoorbeeld de Mededeling van de Commissie betreffende staatssteunelementen bij de verkoop van gronden en gebouwen door openbare instanties, Publicatieblad Nr. C 209 van 10/07/1997 p. 0003 – 0005. Ten aanzien van de verkoop van grond door de overheid bepaalt deze Mededeling dat in ieder geval geen sprake is van een voordeel indien (i) een openbare biedprocedure wordt gevolgd; of (ii) wanneer de grond voorafgaand aan de verkoop door een onafhankelijke taxateur wordt gewaardeerd.

De Wet Markt en Overheid komt eveneens voort uit het (Europese) verbod op ongeoorloofde staatssteun. Sinds 1999 wordt discussie gevoerd over de overheid die zich op de markt begeeft. Deze discussie is ingegeven door het feit dat overheidsbedrijven gaan concurreren met (private) ondernemingen. Vanuit de ogen van een private onderneming is het van belang dat het overheidsbedrijf niet de concurrentie vervalst. Het gaat er om dat het overheidsbedrijf op hetzelfde speelveld als de private partijen speelt, en geen voordeel heeft van zijn 'overheid-zijn'. De Wet Markt en Overheid is opgenomen in art. 25 g tot en met 25 m van de Mededingingswet (Mw) en bevat vier gedragsregels voor overheden om dit gelijke speelveld te waarborgen. De regels worden gehandhaafd door de Autoriteit Consument & Markt (voorheen de NMa) die ook een last onder dwangsom kan opleggen. De Wet Markt en Overheid is op 1 juli 2012 in werking getreden.

De belangrijkste gedragsregel van de Wet Markt en Overheid betreft de kostendoorberekening (art. 25 i lid 1 Mw): de integrale kosten van het product of de dienst moeten in rekening worden gebracht aan de afnemer. Kort gezegd komt de gedragsregel neer op de volgende vuistregels:

- kijk met de ogen van een private onderneming;
- alle variabele kosten die verband houden met de private activiteit moeten worden meegenomen;
- vaste kosten moeten op passende wijze worden doorberekend;
- ook dient een bedrag gelijk aan de risico-component van private ondernemingen te worden meegenomen.

De bewijslast dat de integrale kostendoorberekening op de juiste wijze is toegepast, berust bij de overheid (art. 25 i lid 4 Mw). Door deze bewijslast moet de overheid in zijn boekhouding de meegenomen kosten noemen én onderbouwen. Ook moet een (aparte) administratie worden bijgehouden.

De andere drie gedragsregels zijn:

- een bevoordelingsverbod, bijvoorbeeld het mogelijk maken van gunstige financieringsvoorwaarden (rente, zekerheden en garantstelling);
- een verbod op hergebruik van publiek verzamelde gegevens (bijv. voor reclame);

en 2., nu zon-
ang heeft bij
f verlies van
orkomen.
verweegt de
e. Ofschoon
an 7 februari
re had kun-
rdeel van de
erweten dat
Sita hebben
e informatie
d om te kun-
e procedure
eode verkla-
daar zolang
WAB en Sita
tie aangaan-
gelijk diende
en, nu deze
voering bij
handelwijze
t gevolg dat
heden om -
dere (juridi-
bewandelen,
Nederland-
ningenrech-
heden aan-
mpenseren
gt.

gen,
e procedure
te partij de

ra stap bij

chter te
rste (gepu-
een beroep
heid. Een
ang tussen
de aanbe-

en gebod tot functiescheiding; geen belangenstrengeling door 'dubbele functies'.

Zaak Attero / VAB

Op 11 oktober 2012 heeft VAB de aankondiging voor een Europese openbare aanbestedingsprocedure genaamd 'Aanbesteding voor Transportverwerking restafval VuilAfvooBedrijf Duin-Bollenstreek' gepubliceerd. De opdracht betreft het transporteren vanaf het overslagstation het verwerken van (grof) huishoudelijk afval voor een periode van vijf jaar. Het gunningscriterium is de economisch meest voordelige inschrijving. Naast prijs (75%) telden onder de criteria 'duurzaamheid' de energetische efficiëntie van de verwerkingsinstallatie (20%) en transport (5%) mee. VAB is voornemens de opdracht te gunnen aan SITA ReEnergy Roosendaal B.V.

In een brief van 14 december 2012 heeft Attero VAB verzocht om een nadere motivering van het gunningsvoornemen en daarbij de kenmerken voordelen van de inschrijving van Sita te vermelden ten opzichte van de inschrijving van Attero. Attero wilde de verwerkingsinstallatie inzetten waarmee Sita heeft ingeschreven om de energetische efficiëntie te kunnen controleren en de wijze van transport waarvoor Sita heeft gekozen.

Attero aanvankelijk weigerde VAB om de gevraagde informatie aan Attero te verstrekken, omdat het niet de bedrijfsgevoelige informatie uit de inschrijving van Sita zou gaan. In de dagvaarding heeft Attero het vermoeden geuit dat Sita met de verwerkingsinstallatie van het Afval Energie bedrijf van Amsterdam (hierna: AEB) heeft ingeschreven. Vlak voor de datum van het kort geding heeft VAB aan Attero bevestigd dat Sita heeft ingeschreven met AEB als verwerkingsinstallatie en met vervoer over de weg.

In de zaak klaagt Attero dat VAB had behoren te controleren of er een gelijk speelveld aanwezig geweest, nu Sita voor de uitvoering van de overeenkomst een beroep heeft gedaan op een publieke onderaannemer die aan de gemeente Amsterdam is gelieerd, te weten AEB. Attero heeft bij dit argument de focus gelegd op de door Sita aangeboden prijs voor de verwerking van het afval en dat die, gezien gepubliceerde informatie over het AEB, te laag (namelijk lager dan de kostprijs) zou zijn.

In r.o. 4.4. vat de rechtbank het geschil aldus samen, dat centraal staat of VAB onderzoek had moeten doen of de inschrijving van Sita abnormaal laag was. De rechtbank vervolgt in r.o. 4.5 dat art. 56 Bao de belangen van de aanbestedende dienst beoogt te beschermen en dat de aanbestedende dienst een discretionaire bevoegdheid heeft om van de in art. 56 Bao geboden mogelijkheid tot onderzoek gebruik te maken. De rechtbank specificeert hier niet welk lid van art. 56 Bao zij voor ogen heeft. In r.o. 4.6 overweegt de rechtbank dat die discretionaire bevoegdheid kan zijn ingeperkt als de aanbestedende dienst in het aanbestedingsdocument heeft aangegeven dat inschrijvingen die laag zijn (bijvoorbeeld meer dan 10% onder de gemiddelde prijs) zullen worden onderzocht. In r.o. 4.7 voegt de rechtbank daar nog aan toe dat voorts niet kan worden uitgesloten dat een aanbestedende dienst vanwege haar gebondenheid aan publiekrechtelijke normen (het zorgvuldigheidsbeginsel en verbod op willekeur), onder bijzondere omstandigheden, bijvoorbeeld bij een voldoende concreet vermoeden van overheidssteun, eveneens gehouden is een onderzoek als bedoeld in art. 56 Bao uit te voeren.

De rechtbank vervolgt dat de prijsaanbiedingen van Sita en Attero minder dan 5% uit elkaar lagen en dat Attero over haar eigen aanbieding heeft gesteld dat deze scherp, maar niet abnormaal laag is. De rechtbank concludeert vervolgens dat VAB als aanbestedende dienst dan ook niet de prijs van Sita als abnormaal laag had hoeven aanmerken. De rechter passeert in r.o. 4.10 en 4.11 de 'kostprijsargumenten' van Attero. In r.o. 4.12 passeert de rechtbank een volgend op de wet Markt & Overheid gebaseerd argument van Attero, namelijk dat sprake is van personele verwevenheid tussen AEB en de gemeente Amsterdam. De rechtbank oordeelt dat dit geen aanknopingspunten oplevert voor de stelling dat sprake is van overheidssteun. Zoals hierboven toegelicht, levert de Wet Markt en Overheid echter een verplichting op om dergelijke 'dubbelfuncties' te voorkomen.

Analyse

In mijn visie had de ondoorzichtigheid van de integrale kostendoorberekening door AEB in combinatie met de dubbele functie van de ambtenaar van de gemeente Amsterdam bij AEB tot een kritischer toets van de rechtbank mogen

leiden. In r.o. 4.7 had de algemene bestuurder zelfstandig kunnen stuur van art. 56 Bao. Ook kan ik meen passend zijn dat de gelieerde ondernemer de dragersregels van de inschrijving van de kinkingsverband) uit de dienst kan volstaan de schrijver (en het te verklaren dat de aan de bepalingen Mw. Indien een be ontvanger, heeft goede onderbouwde fende inschrijving stand is gekomen verklaring echter zou de betreffende worden gelegd. Overheid dienen de overheid gelieerde opzichte van 'ge uit behaalt. Indien wetsartikelen vol king van deze we gelijk speelveld t en en de het aan ming. Of de aang marktconform is zake. De redener dam, dat de aan niet significant la dat (dus) geen to gaat in mijn visie de Wet Markt en roepen om een staatssteun uit t bedrijf zich op d Op veel gebiede gelieerde onder gen. Voorbeelde die inschrijven d schoonmaakwe havige zaak bet kan ook denken van wagenpark frastructuur van legd met algem er werken zijn v en Overheid zo

leiden. In r.o. 4.7 heeft de rechtbank overwogen dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur zelfstandig kunnen nopen tot toepassing van art. 56 Bao. Onder deze noemer zou het naar ik meen passend zijn, indien een aan de overheid gelieerde onderneming niet voldoet aan de gedragsregels van de Wet Markt en Overheid, om de inschrijving van die partij (of zijn samenwerkingsverband) uit te sluiten. De aanbestedende dienst kan volstaan met het verzoek aan de inschrijver (en het betreffende overheidsbedrijf) te verklaren dat de betreffende partij voldoet aan de bepalingen van art. 25 g tot en met 25 m Mw. Indien een bevestigende verklaring wordt ontvangen, heeft de aanbestedende dienst een goede onderbouwing in handen dat de betreffende inschrijving niet met overheidssteun tot stand is gekomen (art. 56 lid 4 Bao). Indien de verklaring echter niet kan worden verstrekt, dan zou de betreffende inschrijving terzijde moeten worden gelegd. De regels uit de Wet Markt en Overheid dienen om te voorkomen dat een aan de overheid gelieerde onderneming daar ten opzichte van 'gewone' marktpartijen voordeel uit behaalt. Indien men niet aan de betreffende wetsartikelen voldoet, volgt reeds uit de strekking van deze wet dat geen sprake is van een gelijk speelveld tussen de 'gewone' marktpartijen en de het aan de overheid gelieerde onderneming. Of de aangeboden prijs wel of niet marktconform is, doet dan naar ik meen niet ter zake. De redenering van de Rechtbank Amsterdam, dat de aangeboden prijs van Sita en AEB niet significant lager was dan die van Attero en dat (dus) geen toets had hoeven plaatsvinden, gaat in mijn visie voorbij aan de regels die met de Wet Markt en Overheid in het leven zijn geroepen om een intrinsieke, objectieve toets op staatssteun uit te voeren indien een overheidsbedrijf zich op de markt begeeft. Op veel gebieden doen door aan de overheid gelieerde ondernemingen mee aan aanbestedingen. Voorbeelden zijn SW-(achtige) bedrijven die inschrijven op groenwerkzaamheden, schoonmaakwerk en koeriersdiensten. De onderhavige zaak betreft afvalverwerking, maar men kan ook denken aan het onderhoud en beheer van wagenparken of ingenieursdiensten. De infrastructuur van een overheidsbedrijf is aangelegd met algemene middelen en de mensen die er werken zijn veelal ambtenaren. De Wet Markt en Overheid zorgt er voor dat duidelijk is onder

welke voorwaarden zijn zich op de markt kunnen begeven. Zeker nu in het kader van bezuinigingen tegen dergelijke afdelingen wordt gezegd dat men zelf geld moet binnenbrengen moet duidelijk zijn onder welke condities dat gerechtvaardigd is. Dit is in het belang van de gewone private ondernemer: hij ondervindt concurrentie van de overheid, maar wel op een eerlijke en gelijke basis. Voor het overheidsbedrijf betekenen de regels de vrijheid om daadwerkelijk de markt op te gaan en bijvoorbeeld mee te doen aan aanbestedingen. Een actieve toets op deze nieuwe regeling door aanbestedende diensten is ook een steuntje in de rug voor de overheidsbedrijven die tijd en moeite steken in een goede kostendoorberekening en het oplossen van 'dubbele petten' om aan de nieuwe regels te voldoen.

Tot slot

De uitspraak levert in r.o. 1.2 en 4.2 ook nog een interessante overweging op ten aanzien van de 'Varec-problematiek'.² Sita had aanvankelijk een productie niet aan Attero toegestuurd, met als argument dat het bedrijfsgevoelige informatie betrof. De rechter weigerde echter van deze productie kennis te nemen. De rechtbank oordeelt hierover dat vertrouwelijk kennisnemen door een rechter van gegevens die niet kenbaar worden gemaakt aan één of meer partijen in een geding, hoezeer ook het belang van degene die deze gegevens ter beschikking wil stellen met die kennisneming gebaat kan zijn, zich niet verstaat met het karakter van het civiele proces. In r.o. 4.2 verwijst de rechtbank onder meer naar de omstandigheid dat de beslissing niet met gebruikmaking van dergelijke vertrouwelijke gegevens tot stand kan komen indien die gegevens niet kunnen terugkomen in de motivering van die beslissing. De mogelijkheid van het Varec-arrest³ lijkt hiermee voor de Nederlandse aanbestedingspraktijk zijn betekenis te hebben verloren. Overigens heeft Sita vervolgens gekozen om de betreffende productie toch in het geding te brengen en deze dus ook aan Attero ter

2 Zie bijvoorbeeld W.M. Ritsema van Eck, 'Vertrouwelijke gegevens in kort geding', *Cobouw* 21 juni 2008.

3 HvJ EU 14 februari 2008, *Varec/België*, C-450/06.

beschikking te stellen. Ook de proceskostenveroordeling houdt nog een verrassing in: omdat VAB eerst vlak voor het kort geding aan Attero had bevestigd dat Sita inderdaad met AEB had ingeschreven en met vervoer over de weg, werden de proceskosten gecompenseerd.

W.M. Ritsema van Eck
Advocaat Legaltree

102

Voorzieningenrechter Rechtbank
's-Gravenhage
5 maart 2013, nr. C/05/239114 / KG ZA 13-50,
LJN BZ6425
(mr. Boonekamp)
Noot mr. L.L. Bremmer en mr. M.J. Vidal

Kennelijke vergissing. Vergissing is kenbaar uit de ingediende stukken zelf en daarmee objectief kenbaar. Aanbestedende dienst had om opheldering moeten vragen. Zeker nu de kennelijke vergissing betrekking heeft op de voorfase van de aanbestedingsprocedure (verzoek tot deelname) en in deze fase minder kans is op vervalsing van de concurrentie, had de aanbestedende dienst het verzoek tot deelname niet ongeldig mogen verklaren.

[Bao; Algemene Richtlijn Werken 2005 (ARW 2005)]

Het Waterschap start in oktober 2012 een Europese niet-openbare aanbesteding voor het verleggen van de dijk Cortenoever Voorsterklei. In de selectieleidraad staat dat de gegadigde aan de in de Bijlage 1 opgenomen modelformulieren dient in te vullen. Onvolledige invulling kan tot uitsluiting van deelname leiden. Op Modelformulier E (Verklaring technische bekwaamheid) kunnen referenties worden opgegeven ten aanzien van vijf technische vakgebieden. Vakgebied C heeft betrekking op inrichtingsmaatregelen, zoals natuurontwikkeling. Vakgebied D heeft betrekking op de instandhouding van het watersysteem. Voor vakgebied D dient de gegadigde aan te tonen dat hij in de afgelopen vijf jaren minstens één referentieopdracht heeft uitgevoerd met betrekking tot de instandhouding van de kwaliteit en kwantiteit van het watersysteem gedurende een minimale en onafgebroken periode

van één jaar. Het is mogelijk dat één referentieproject wordt ingediend voor meerdere technische vakgebieden. Onder meer Ploegam en GMB doen een verzoek tot deelneming. Ploegam geeft 'Vierde Bergboezem' op als referentiewerk. Ploegam vinkt daarbij op het formulier aan dat project 'Vierde Bergboezem' het referentiewerk is voor technisch vakgebied C en voor technisch vakgebied D. In de toelichting op het formulier verklaart Ploegam dat de periode van uitvoering van deze referentie tussen 10 maart 2009 en 16 december 2009 lag. Het Waterschap bericht aan Ploegam dat haar verzoek tot deelname niet voldoet aan de technische minimumeis D. Uit de door haar ingevulde referentie blijkt een uitvoeringsperiode van negen maanden in plaats van minimaal twaalf maanden. Haar verzoek tot deelname is daarmee ongeldig. Ploegam antwoordt dat er sprake is van een kennelijke vergissing. Zij heeft, aldus Ploegam, per abuis op de toelichting alleen de periode genoemd waarin zij meerwerk heeft verricht aan het project en niet de totale uitvoeringsperiode opgegeven van begin 2008 tot begin 2010. Ploegam vordert in kort geding het Waterschap te verbieden de aanbesteding voort te zetten anders dan na geldigverklaring van haar het verzoek tot deelneming. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de inrichting en de tekst van Modelformulier E geen andere conclusie toelaten dan dat met het opgeven van de naam van het referentieproject en het aankruisen van de technische vakgebieden de inschrijver verklaart dat dit referentiewerk voldoet aan de eisen die ten aanzien van technisch vakgebied C en technisch vakgebied D in de selectieleidraad zijn gesteld en dus ook aan de voor technisch vakgebied D gestelde eis dat het werk een uitvoeringsduur had van minimaal één jaar. Omdat Ploegam op Modelformulier E achter het door haar ingevulde referentiewerk 'Vierde Bergboezem' de vakjes C en D heeft aangekruist, had het Waterschap dan ook moeten begrijpen dat Ploegam hiermee heeft verklaard dat zij aan die eisen voldoet. Het Waterschap had dan ook moeten inzien dat de door Ploegam verstrekte nadere informatie over referentiewerk 'Vierde Bergboezem' in de toelichting bij het formulier waarschijnlijk berustte op een vergissing. Het had het Waterschap uit de innerlijke tegenstrijdigheid van het door Ploegam ingediende Modelformulier E en de toelichting duidelijk moeten zijn dat het hier om een kennelijke vergissing ging. Die vergissing is dus kenbaar uit de ingediende stukken zelf en daarmee objectief kenbaar. Bovendien gaat het om een gebrek dat eenvoudig te herstellen zou zijn, zonder dat dit verzoek tot deelneming daarvoor inhoudelijk een wijziging zou ondergaan. Het

aan het
gelijkhe
dighede
terschap
tie tusse
E heeft v
verklarin
Watersc
van een
Ploegam
om een
een ver
procedu
kans op
komend
schap h
aan de a
geldig
Ploegam

1. De b
Vinkel,
2. de bes
hierna z
advocaa
tegen
de publi
Vallei en
hierna h
advocaa
en als tu
1. de be
Opheus
2. de bes
BV te G
hierna z
advocaa

1. De pr
(...; red.)

2. De fei
(...; red.)

3. Het g
(...; red.)

4. De be
In het ir
4.1. Teg
het Wat
zal daar